

som de har arbejdet meget med, og som de har saa megen Interesse for, at de vil paatage sig den Ulejlighed, som en Rejse til Landsretten medfører. Det er blevet mig sagt, at det kunde faa særlig Betydning for Foreningssagførere, der er Specialister i en eller anden Art af Retssager, f. Eks. Fiskerisager; for deres Vedkommende siges det, at der kunde der blive Spørgsmaal om i et vist Omfang at rejse til Landsretten for at føre deres egne Appelsager. Men i disse Tilfælde, hvor en Underretssagfører møder for Landsretten som Appellinstans, fordi det drejer sig om en Sag, som han har arbejdet meget med, som han har fulgt fra første Begyndelse, eller fordi det er en Klasse af Sager, som han ganske særlig har lagt sig efter som Foreningskonsulent eller lignende, ja, saa er der vel heller ikke nogen videre Ulempe ved at tillade Underretssagførere at procedere i Appellen. Under disse Forhold synes det, at Underretssagførere maa kunne bringe endogsaa noget godt med til Appelretten, som kan opveje de Mangler, der mulig kunde vise sig. Jeg tror altsaa, at naar man stiller sig paa det Standpunkt, som Udvalget har gjort, vil Vanskelighederne løses let og praktisk, saaledes at Underretssagførere vil kunne procedere i Appelsager for Landsretten i det Omfang, hvor det virkelig er rimeligt og fornuftigt, at de gør det, hvor de har et billigt Krav paa at kunne optræde, medens de ikke vil kunne komme stort videre, og Landsretterne altsaa vil undgaa at blive overbebyrdet med en Mængde maaske vidtløftig og ufuldkommen Procedure af Folk, som egentlig ikke egner sig rigtig for den Virksomhed.

Det er altsaa det Grundlag, jeg nu har tilladt mig at udvikle, paa hvilket Udvalget har stillet sig ved Ændringsforslag Nr. 4. De Betragtninger, jeg har anført, er dog ikke alle Forslagstillernes, de er nærmest mine egne og mine nærmeste Meningsfællers. Der er andre Medlemmer i Udvalget, som i og for sig selv staa paa et andet Standpunkt, som ser noget anderledes paa Underretssagførernes Forhold og Procedureret; men de har ment at kunne slutte sig til os i Resultatet, saaledes at Ændringsforslag Nr. 4 stilles af et meget stort Flertal i Udvalget, nemlig 12 af 15. Kun 3 af Udvalgets Medlemmer har ikke ment at kunne slutte sig dertil, uden at disse 3 Medlemmer dog har stillet noget bestemt andet Forslag. Jeg forudsætter, at disse 3 Medlemmer selv vil begrunde den Reservation, de har taget. Det skal

jeg altsaa ikke nu komme ind paa, men indskrænke mig til at anbefale det af de 12 Medlemmer stillede Forslag til Vedtagelse.

I øvrigt skal jeg paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale Ændringsforslagene og Lovforslaget i det hele til Vedtagelse i det høje Ting.

Nygart: I Henhold til mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling tillod jeg mig i Udvalget paa mit Partis Vegne at stille Ændringsforslag om, at alle de, der ved Lovens Ikrafttræden havde Bestalling som Underretssagfører, ogsaa skulde have Ret til at føre alle Sager ved deres egen Landsret. Dette var i Kontakt med mit Partis Stilling i det andet høje Ting. Men saa blev jeg opmærksom paa, at det ikke var yldestgørende, naar det kun gav Ret til at føre Sager for den Landsret, hvorunder vedkommende Sagfører hørte. Jeg blev nemlig gjort opmærksom paa, at der findes adskillige juridiske Konsulenter for forskellige store og omfattende Foreninger, for hvem det kunde blive et stort Skaar i Næringen, om de skulde indskrænkes til at føre Sager blot ved vedkommende Landsret, hvorunder de hørte, og derfor stillede jeg et andet Ændringsforslag op, som gik ud paa, at der skulde gives dem Ret til at møde for begge Landsretter.

Den højtærede Ordfører (Godskesen), der talte paa det Udvalgsflertals Vegne, hvortil jeg hører, har nu gjort meget nøje og omstændeligt Rede for Udvalgets Arbejde, og det er ikke min Hensigt at komme dybt ind derpaa, idet jeg i det meste kan slutte mig til den Redegørelse, han er fremkommet med. Men naar det antydes i Udvalgsbetænkningen — og det blev ogsaa udtalt af den ærede Ordfører —, at det Resultat, vi er naaet til, er vi kommet til, ved at der er vist stor Resignation fra alle Sider, saa maa jeg dog sige, at jeg føler Trang til at takke det store Flertal, som nu har fulgt mig i det Ændringsforslag her. Det saa fra første Færd ikke ud til, at det vilde lykkes mig at slaa igennem med dette Ændringsforslag, saa Resignationen ligger paa de to Partiers Side, som har sluttet sig dertil for største Delen, og derfor siger jeg dem Tak. Nu ser jeg ikke rettere end, at jeg har stor Grund til at være tilfreds med Resultatet, for som den ærede Ordfører udtalte, er der i Realiteten naaet, hvad jeg ønskede. Det eneste, som er tilbage, er det, at de ikke